

ע"פ 53362/04/15 - אנגל קרפאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 53362-04-15 קרפאי נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: אנגל קרפאי
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

1. המערערת הורשעה לאחר שמיעת הראיות בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו וכן איומים.

כדי שהדברים יהיו מדויקים נציין כי הרשעתה של המערערת התבססה על הודייתה, אולם ההודיה ניתנה לאחר תום שמיעת הראיות ולאחר שהתביעה כבר החלה בסיכומיה בבית משפט קמא.

על פי האמור בכתב האישום: בתאריך 15.6.10 נעצרה המערערת בגין היותה מעורבת בתאונת דרכים עצמית, כאשר היתה תחת השפעת אלכוהול.

בעת ששהתה בתחנת המשטרה, תקפה את השוטרת שמילאה תפקידה, בכך שדחפה אותה, תפסה כסא שבור שמוט בולט ממנו ופגעה בראשה של השוטרת עם הכסא.

אם לא די בכך, שרטה אותה המערערת ביד ימין. ושמא לא די גם באלה, המערערת השתוללה ואיימה על השוטרת בכך שאמרה לה "תמותי, שלא יהיו לך ילדים, גויה שבטעות עלתה לארץ". גם בהמשך "איחלה" המערערת לשוטרת איחולים שונים בקשר לילדים, אם אי פעם יהיו לה. אנו מפנים לסעיף 3 לכתב האישום ואיננו רואים לצטט את ל האמור בו. נציין רק כי, בין היתר, איימה המערערת במפורש שתהרוג את השוטרת.

2. בית משפט קמא (כב' השופט ע. דרויאן) קיבל באשר למערערת תסקיר שירות מבחן ובמקביל הופנתה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתה של המערערת ועל שילובה בתהליך טיפולי. הערעור שבפנינו נסוב מלכתחילה גם על שאלת ההרשעה בהבדל מסיום ההליך ללא הרשעה. מחלק זה של הערעור חזר בו הסניגור בפתח הדיון שבפנינו וטוב שכך.

בסופו של דבר, קבע בית משפט קמא, כי מתחם הענישה בתיק זה תוך שקלול מדיניות הענישה הנוהגת, נע בין

3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו גם בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שסקר את נסיבותיה האישיות של המערערת, סבר בית המשפט קמא כי העונש הקונקרטי צריך להיות בגבולות המתחם ואין מקום לחרוג ממנו. בתוך המתחם מוקמה הענישה ברף הנמוך. על המערערת הוטלו 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. על ענישה זו נסוב הערעור שבפנינו.

3. לטענת ב"כ המערערת, המתחם שקבע בית משפט קמא איננו נכון. סקירת הפסיקה מצביעה על מתחמים נמוכים יותר. המערערת כרגע בהריון, פוטרה ממקום עבודתה, אין לה מקורות פרנסה וריצוי עבודות השירות יכביד עליה. עוד טוען ב"כ המערערת כי בית משפט קמא טעה באשר לחומרת המעשה. בית משפט התייחס למעשה כאילו מדובר בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שלצידה הציב המחוקק עונש מינימום של 3 חודשי מאסר. בפועל - אין מדובר בנסיבות מחמירות ועונש המינימום עומד על חודש אחד.

המדינה טוענת כי הענישה מידתית וראויה ומפנה לעובדות כתב האישום המדברות לשיטתה בעד עצמן.

4. שקלנו את טיעוני ב"כ המערערת ודעתנו היא כי אין מקום להתערבותנו.

כמונו, כתביעה, אף אנו סבורים כי העובדות מדברות בעד עצמן.

כאמור, המערערת הגיעה לתחנת המשטרה משום שגרמה תאונת דרכים עצמית. ניתן היה לצפות שנתון זה בפני עצמו יביא לכך שהיא תנהג במתינות בהיותה בתחנת המשטרה בהיותה מודעת לסיבת הגעתה לתחנה. לרוע המזל, המערערת כנראה סברה אחרת. המערערת תקפה את השוטרת הן פיזית והן מילולית כאשר האיומים המילוליים מתייחסים גם "לדור הבא" ככל שיהיה כזה לשוטרת, ואינם מותירים מקום לדמיון בשל החד משמעיות הגלומה בהם.

שוטרים מבצעים עבודה קשה, לעיתים קרובות סזיפית ומתסכלת. הם אינם חייבים להיות חשופים להתנהגות מסוג זה של המערערת.

5. נתנו דעתנו לטעותו של בית משפט קמא באשר לעונש המינימום בגין העבירה שבה הורשעה המערערת. בית משפט קמא אכן טעה בנושא זה, אלא שלא נראה לנו כי טעות זו יש לה השלכה לא על קביעת המתחם ואף לא על מיקום המערערת בתוך המתחם.

לא בכדי סבר המחוקק שעבירות של תקיפת שוטרים מחייבות הטלת מאסר, ולו גם מאסר הצופה פני עתיד כעונש מינימום. החברה כולה זקוקה לכך שהשוטרים יבצעו עבודתם ללא מורא ולא יהיו כאמור חשופים להתנהגות אלימה, פוגענית ווולגרית כפי שבאה לידי ביטוי בעובדות כתב האישום.

עונש של 3 עבודות חודשי שירות הוא על כן מידתי, וראוי.

אנו דוחים את הערעור.

המערערת תבצע את עבודות השירות בבית האבות משען גבעתיים, רחוב מצולות ים 9, תאריך תחילת העבודה 10.11.15 למשך 3 חודשים.

המערערת הוזהרה כדן.

ניתן והודע היום כ"ד תשרי תשע"ו, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד